

<https://doi.org/10.31891/2307-5740-2025-344-4-62>

УДК 336.64:658.14

ЛИНДА Іван

ТзОВ "Консалтингова компанія "Віадук"

<https://orcid.org/0009-0001-6325-7669>e-mail: ukrivan81@gmail.com

ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ ТА ОСОБЛИВОСТІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМНИЦЬКОГО СЕКТОРА В УКРАЇНІ

Розглянуто актуальність проблематики розвитку теоретико-методичних основ дослідження фінансово-економічної безпеки підприємницького сектора. У ході аналізу зроблено висновок, що формування фундаментальних положень фінансово-економічної безпеки підприємницького сектора базується на етимологічних засадах фінансово-економічної безпеки, що розглядаються з двох позицій: з одного боку – на рівні держави, а з іншого – стосовно суб'єктів господарської діяльності. Проведено систематизацію наукових підходів до сутнісного трактування поняття фінансово-економічної безпеки держави. Охарактеризовано ключові особливості теоретико-методологічних засад, які стосуються фінансово-економічної безпеки підприємства. Розкрито змістову специфіку поняття економічної безпеки як галузі, так і сектора національної економіки. На основі отриманих результатів сформовано теоретико-методологічну базу дослідження економічної та фінансово-економічної безпеки на різних рівнях управління економічним розвитком.

Встановлено, що фінансово-економічна безпека підприємницького сектора характеризується: (1) станом захищеності суб'єктів господарювання від внутрішніх і зовнішніх фінансово-економічних викликів та загроз, рівнем їх фінансового забезпечення, ефективністю фінансово-економічної діяльності, міцністю і збалансованістю фінансового стану, стійкістю та платоспроможністю, а також тенденціями до капіталізації як на мікрорівні, так і в рамках фінансової системи сектора загалом; (2) ступенем реалізації фінансово-економічних інтересів стейкхолдерів, що функціонують у цьому секторі; (3) здатністю державних інституцій гарантувати фінансово-економічну безпеку та стабільність суб'єктів підприємницького сектора, з особливим акцентом на регіональному рівні.

Визначено внутрішню структурну побудову фінансово-економічної безпеки підприємницького сектора, що дозволяє комплексно оцінювати її функціонування та перспективи розвитку.

Ключові слова: підприємництво; підприємницький сектор; фінансово-економічна безпека; інструменти забезпечення; специфіка дослідження.

LYNDA Ivan

Consulting company "Viaduct"

PRINCIPLES OF RESEARCH AND THE SPECIFIC FEATURES OF ENSURING FINANCIAL SECURITY OF THE BUSINESS SECTOR IN UKRAINE

The purpose of this study is to substantiate the theoretical and methodological foundations of research and to identify the specific features of financial security within the small business sector in the region.

Scientific approaches to the essential interpretation of the concept of the state's financial security have been generalized. Key characteristics of the theoretical and methodological foundations of enterprise financial security are presented. The semantic particularities of the concept of economic security at the level of industry and sector of the national economy are revealed. On this basis, the theoretical and methodological foundations for studying economic and financial security at various levels of economic development management have been formulated. It has been established that the financial security of the small business sector is characterized by: (1) the state of protection of its entities from internal and external financial and economic challenges and threats, their financial provision, financial and economic efficiency, strength and balance of financial condition, stability and solvency, as well as capitalization trends at the micro level and within the financial system as a whole; (2) the degree of realization of the financial and economic interests of stakeholders in this sector; (3) the capacity of the state to guarantee financial security and stability of the sector, especially at the regional level. The internal structure of the financial security of the regional small business sector has been determined. The scientific novelty of the research lies in the further development of the theoretical and methodological foundations of financial security research at the sectoral level by defining its internal structure specifically for the small business sector of the region. This structure consists of components: (1) market and legal capacity; (2) sustainability, efficiency, and protection (against risks and threats, as well as the financial and economic efficiency of management and investment); (3) development (the ability to maintain a sustainable trajectory of improvement in key financial and economic indicators both for individual entities and the sector as a whole). The structural components of the financial security of the small business sector in the region include resource, financial and economic, investment, monetary, insurance, and debt components.

Keywords: entrepreneurship; business sector; financial and economic security; security tools; research specifics.

Стаття надійшла до редакції / Received 11.07.2025

Прийнята до друку / Accepted 05.08.2025

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ У ЗАГАЛЬНОМУ ВИГЛЯДІ ТА ЇЇ ЗВ'ЯЗОК ІЗ ВАЖЛИВИМИ НАУКОВИМИ ЧИ ПРАКТИЧНИМИ ЗАВДАННЯМИ

Кожен новий етап розвитку цивілізації приносить власні пріоритети та акценти у всі сфери суспільного життя, і економіка не є винятком. Якщо в період становлення класичної економічної думки, представлені Адамом Смітом та Девідом Рікардо, увага зосереджувалась на ринку та його інститутах, то пізніше дослідники, такі як Арнольд Тойнбі, Джозеф Ешлі, Карл Бюхер, Макс Вебер, Вернер Зомбар та Карл Маркс, звертали увагу на роль капіталу та його взаємодію із процесами соціалізації економіки. Дослідження Михайла Туган-Барановського, Миколи Кондратьєва, Енді Варги, Седлі Джевонса, Абрама Афталюна і

Йозефа Шумпетера акцентували економічну динаміку та її циклічність. Внесок таких учених, як Мартін Блок, Луїс Февр і Луї Каміль, полягав у вивченні детермінант та драйверів економічного зростання. Представники інституціоналізму — Артур Конрад, Джордж Мейер, Сиріл Енгерман, Роберт Фогель і Дуглас Норт — досліджували інституційне середовище як ключовий фактор економічного розвитку. Наукові орієнтири довгострокового економічного зростання пропонували Франсуа Бродель, Волтер Ростоу і Мілтон Фрідмен.

У сучасних реаліях ключовими трендами стали процеси глобалізації, цифровізації, поширення технологій Інтернету речей, впровадження блокчейну, криптовалют, цифрових платежів та інших інноваційних фінансових операцій. Це закономірно призвело до посилення наукового інтересу у сфері безпеки. Глобальні фінансово-економічні кризи кінця ХХ століття (1997–2000 роки) та особливо потужна хвиля кризи 2008 року продемонстрували необхідність не лише подальшого теоретико-методологічного осмислення природи, причин і наслідків таких криз, а й розробки прикладних механізмів, здатних запобігати розвитку ризикових ситуацій, мінімізувати виклики й загрози. У цьому контексті актуальність наукових досліджень у сфері фінансово-економічної безпеки підприємницького сектора набуває особливої ваги.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ

Сучасна наукова література, як вітчизняна, так і зарубіжна, містить значну кількість публікацій, присвячених проблематиці фінансово-економічної безпеки на різних рівнях національної економіки. Зокрема, дослідження, що розглядають цей феномен на рівні підприємств, представлені працями І. Бланка [2, с. 15–25], К. Горячевої [5, с. 65–67], О. Пономаренка [9, с. 77–80]. Аналіз фінансово-економічної безпеки на регіональному рівні здійснювали Т. Васильців, Р. Лупак, Н. Юрків [3, с. 90–101], В. Геєць, М. Кизим та інші [4, с. 10–18]. На рівні держави значущий внесок зробили О. Барановський [1, с. 12–24] та М. Єрмошенко [6, с. 8–18]. Щодо секторного рівня національного господарства, важливими є дослідження Н. Іляш [7, с. 22–26], М. Камлика [8, с. 22–32], О. Собкевича [10, с. 136–141], Н. Юрків [11, с. 36–48], С. Гринкевича [12, с. 24–27], В. Волошина та інших [13, с. 14–22]. Положення, викладені у зазначених роботах, формують теоретичний базис, який слугує основою для обґрунтування сутнісно-змістових та структурних характеристик фінансово-економічної безпеки підприємницького сектора національної економіки.

ВИДІЛЕННЯ НЕВИРІШЕНИХ РАНІШЕ ЧАСТИН ЗАГАЛЬНОЇ ПРОБЛЕМИ, КОТРИМ ПРИСВЯЧУЄТЬСЯ СТАТТЯ

Водночас необхідно підкреслити, що категорія «фінансово-економічна безпека підприємницького сектора», особливо у контексті макроекономічного та секторального рівнів економіки, на сьогодні отримала недостатню увагу у сучасних наукових дослідженнях. У зв'язку з цим розробка теоретико-методологічних основ дослідження фінансово-економічної безпеки бізнесу є важливим внеском у заповнення існуючого науково-практичного розриву. Цей розрив стосується як теоретичних аспектів, так і практичних методичних підходів, що лежать в основі державної політики формування та посилення фінансово-економічної безпеки на рівні підприємницького сектора, зокрема в межах регіонального рівня управління.

ФОРМУЛЮВАННЯ ЦІЛЕЙ СТАТТІ

Метою статті є обґрунтування концепційно-прикладних засад дослідження та особливостей забезпечення фінансово-економічної безпеки підприємницького сектора в Україні.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ

Формування змістовної характеристики фінансово-економічної безпеки підприємницького сектора вимагає врахування її специфіки, притаманної безпосередньо аналізованому сектору національного господарства. Водночас, фінансово-економічна безпека підприємницького сектора має враховувати особливості фінансово-економічної безпеки держави, а також підприємства або окремого суб'єкта господарювання з властивими їм ознаками саме в бізнес-середовищі.

З позиції макроекономічного підходу класиками у цій галузі, зокрема О. Барановським і М. Єрмошенком, сформовано практично усталене визначення цієї категорії як стану фінансової системи країни, при якому створюються необхідні фінансові умови для стабільного соціально-економічного розвитку, забезпечується стійкість до фінансових шоків і дисбалансів, а також гарантується цілісність і єдність фінансової системи держави [1; 2].

Детальний аналіз цих підходів дозволяє зробити кілька висновків: (1) наукове уявлення про фінансово-економічну безпеку на мікрорівні залишається багатограним і не має єдиного базового концепту, що ускладнює формування ефективної політики через нечіткість ключового об'єкта дослідження; (2) усі зазначені підходи обґрунтовані, проте потребують синтезу та уніфікації з вилученням зайвого і взаємодоповненням; (3) серед усіх ознак домінують такі: захист фінансових інтересів, стійкість до внутрішніх і зовнішніх загроз, забезпеченість капіталом та фінансовими ресурсами, ефективність складових фінансової системи бізнесу, досягнення завдань розвитку як на рівні підприємств, так і сектора загалом.

Це підкреслює доцільність застосування темпорального підходу при формуванні дефініції фінансово-економічної безпеки суб'єкта господарювання, який враховує: (1) «минуле» — забезпеченість бізнесу

ресурсами, інвестиціями та капіталом; (2) «сьогодення» — захист від ризиків і загроз, ефективність структурних складових безпеки; (3) «майбутнє» — наявність передумов для сталого розвитку та розширеного відтворення фінансових ресурсів. Аналогічна проекція має зберігатися й при розробці теоретико-методологічного базису фінансово-економічної безпеки підприємницького сектора.

Далі варто розглянути існуючі наукові підходи до трактування понять економічної та фінансово-економічної безпеки сектора економіки, зокрема суб'єктів бізнесу. У працях Т. Васильціва, В. Волошина, С. Гринкевич та інших економічна безпека підприємницького сектора розглядається як поєднання параметрів ефективності функціонування окремих суб'єктів та складових державної економічної безпеки; розглядається як система умов (соціально-психологічних, організаційно-професійних, ресурсних, фінансово-економічних), необхідних для започаткування і реалізації підприємницької діяльності; визначає рівень захищеності сектору від внутрішніх і зовнішніх загроз, а також роль підприємництва у мінімізації економічних ризиків державної безпеки [12, с. 24–27; 13, с. 42–48].

Подібний підхід підтверджують й інші дослідники, які визначають економічну безпеку підприємницького сектора як захищеність його суб'єктів від загроз, що виникають у зовнішньому середовищі внаслідок недостатньо ефективної державної політики. На нашу думку, розгляд поняття економічної безпеки з позиції впливу зовнішнього середовища має більш вагоме теоретико-прикладне значення, ніж фокус на безпеці окремих представників сектору.

Однак у сфері фінансів та економіки відсутнє подальше розвиток наукового дискурсу стосовно сутності фінансово-економічної безпеки сектора національної економіки. Наявні дослідження зосереджуються здебільшого на фінансово-економічній безпеці окремих підприємств, окремих складових фінансового менеджменту, взаємозв'язках між безпекою держави та суб'єктів господарювання, а також впливі елементів фінансової політики на фінансову безпеку підприємств.

Отже, можна виділити два ключові висновки: по-перше, існує нагальна потреба у розвитку теоретико-методичних і прикладних досліджень, спрямованих на вдосконалення формування і реалізації державної політики управління фінансовою безпекою галузей та секторів економіки; по-друге, цей розвиток має базуватися на розумінні фінансово-економічної безпеки сектора як функціонально-структурної складової економічної безпеки, причому домінуючої, яку можна вважати фінансово-економічною безпекою сектора економіки.

У будь-якому разі, фінансово-економічна безпека підприємницького сектора є категорією макроекономічною, що виступає об'єктом державного управління, регулювання та реалізації політичних цілей. З огляду на це, її етимологія повинна базуватися на положеннях, характерних для економічної та фінансово-економічної безпеки держави. Незважаючи на активний науковий дискурс щодо сутності та структури безпеки, практично всі дослідники одностайні у тому, що її внутрішня структура містить три основні компоненти: економічна незалежність — наявність і контроль ресурсів, сформованість виробничих зв'язків, якість і конкурентоспроможність продукції, що формує фундамент, закладений у минулих періодах; стабільність і стійкість — ефективність господарювання і захищеність від ризиків та загроз у сьогоденні; здатність до розвитку — тенденції покращення показників і зростання, що орієнтуються на майбутнє [4, с. 14].

Так, компонент «забезпеченість» характеризує доступність підприємців до ресурсів і ринків, зокрема капіталу, інвестицій, фінансових активів і ресурсів. Водночас необхідно усвідомлювати, що залучення та використання будь-яких ресурсів пов'язане з витратами, отже тісно пов'язане з фінансово-економічними відносинами. «Забезпеченість» також включає сформований і функціонуючий ринок фінансових послуг з розвинутою інфраструктурою. З позиції державної політики цей компонент відображає постійні заходи, реалізовані державою, хоча їх результат формується на основі дій минулого. Аналогічно, на рівні суб'єктів господарювання наявне ресурсне забезпечення є наслідком формування у попередні періоди.

Компонента «стійкість, ефективність, захищеність» відповідає за існування системи управління захистом сектора і його суб'єктів від внутрішніх і зовнішніх викликів, ризиків і загроз; забезпечує фінансову стійкість, ліквідність, платоспроможність, ефективність діяльності, конкурентоспроможність, а також здатність забезпечувати життєздатність у визначений період. При цьому вона охоплює реалізацію фінансових інтересів широкого кола стейкхолдерів, включаючи власників капіталу, персонал, партнерів, інвесторів, споживачів, державу та суспільство. Ця компонента, як правило, відображає стан сьогодення.

Компонента «розвиток» відображає наявність тенденцій до зростання і розвитку підприємницького сектора, покращення його фінансово-економічного потенціалу, зокрема через збільшення активів, інвестицій, капіталу, вдосконалення фінансових результатів, активне інвестування в інновації та технології, а також зміцнення конкурентоспроможності на локальних, національних та зовнішніх ринках. Цей компонент орієнтується на перспективу та майбутнє.

Таким чином, елементи внутрішньої структури формують етимологічну основу і безпосередньо визначають зміст фінансово-економічної безпеки підприємницького сектора. Виходячи з аналізу сутнісно-змістових характеристик відповідних категорій (економічна безпека держави, фінансово-економічна безпека держави, фінансово-економічна безпека сектора економіки, економічна безпека підприємства, фінансово-економічна безпека суб'єкта господарювання), можна визначити фінансово-економічну безпеку

підприємницького сектора як стан, що відображає: минуле (забезпеченість ресурсами); сьогодення (ефективність функціонування та захист від загроз); майбутнє (наявність тенденцій до розвитку та реалізації потенціалу у національній економіці).

Водночас, оскільки фінансово-економічна безпека сектора є об'єктом державної політики, необхідно враховувати також міру реалізації фінансових інтересів стейкхолдерів і імперативну роль держави у створенні сприятливого та безпечного бізнес-середовища.

З огляду на це, важливо розширити відповідальність держави на інші аспекти системи забезпечення фінансово-економічної безпеки підприємницького сектора, зокрема в частині захисту суб'єктів господарювання від фінансових ризиків і загроз. Мова йде про здатність органів державного управління гарантувати стабільність фінансової системи країни, а також про здатність підприємств раціонально залучати, ефективно використовувати, захищати і розширювати свої капітали, фінансові й інвестиційні ресурси.

Отже, системне розуміння категорії «фінансово-економічна безпека підприємницького сектора» формується як поєднання трьох аспектів: стану; міри реалізації фінансових інтересів; здатності до забезпечення стабільності і розвитку.

Авторська модель декомпозиції фінансово-економічної безпеки підприємницького сектора передбачає такі компоненти: ресурсна, фінансово-економічна, інвестиційна, грошово-кредитна, страхова та боргова безпека. Саме на основі цих складових слід проводити аналіз, оцінку, прогнозування фінансово-економічної безпеки сектора, а також формувати механізми та інструменти державної політики для її забезпечення.

ВИСНОВКИ З ДАНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ І ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ РОЗВІДОК У ДАНОМУ НАПРЯМІ

Підсумовуючи узагальнення теоретико-методичних засад дослідження економічної та фінансово-економічної безпеки на різних рівнях управління розвитком економіки, встановлено, що фінансово-економічна безпека підприємницького сектора є багатогранною характеристикою, яка охоплює:

1. Стан захищеності суб'єктів бізнесу від внутрішніх та зовнішніх фінансово-економічних викликів і загроз, їхню фінансову забезпеченість, ефективність фінансово-економічної діяльності, збалансованість і міцність фінансового стану, платоспроможність, а також тенденції до капіталізації як на рівні окремих суб'єктів, так і сектора загалом.

2. Міру реалізації фінансово-економічних інтересів стейкхолдерів підприємницького сектора, що включає якість бізнес-середовища з точки зору мотивації до створення і розвитку підприємств та інвестицій, а також безпеку ведення підприємництва, захищеність майна та активів.

3. Здатність держави та органів місцевого самоврядування гарантувати фінансово-економічну безпеку й стабільність через захист інвестицій, фінансових активів, стабільність національної грошової одиниці і банківської системи, контроль інфляції, розвиток фондового та страхового секторів, а також забезпечення доступності фінансово-інвестиційних ресурсів для бізнесу. Водночас підприємницькі суб'єкти повинні мати змогу залучати, ефективно використовувати, захищати та розвивати капітал і фінансові ресурси.

Внутрішня структура фінансово-економічної безпеки підприємницького сектора включає три ключові компоненти: здатність – формування фінансово-ресурсного забезпечення та доступність до фінансових ринків і прав; стійкість, ефективність і захищеність – протидія ризикам і загрозам, а також забезпечення ефективності господарської та інвестиційної діяльності; розвиток – спроможність підтримувати та покращувати ключові фінансово-економічні показники як на рівні окремих суб'єктів, так і сектора в цілому.

Основними структурними складовими фінансово-економічної безпеки підприємницького сектора є: ресурсна, фінансово-економічна, інвестиційна, грошово-кредитна, страхова та боргова компоненти.

Подальші наукові дослідження у цьому напрямі мають бути спрямовані на удосконалення методик аналізу, оцінювання та прогнозування фінансово-економічної безпеки на рівні підприємницького сектора з метою розробки ефективних механізмів і інструментів державної політики її забезпечення.

Література

1. Барановський О. І. Фінансово-економічна безпека в Україні (методологія оцінки та механізми забезпечення). Дис. д.е.н. К. : ДУ «Інститут економічного прогнозування. 2000. 40 с.
2. Бланк И. А. Управление финансовой безопасностью предприятия. К. : Эльга, Ника-Центр, 2004. 784 с.
3. Васильців Т. Г., Лупак Р. Л., Юрків Н. Я. [Інституційне забезпечення розширення фінансових можливостей підприємств промисловості та АПК на регіональному рівні](#). *Фінанси України*. 2012. № 3. С. 90-101.
4. Геєць В. М., Кизим М. О., Клебанова Т. С., Черняк О. І. Моделювання економічної безпеки: держава, регіон, підприємство : монографія. Х. : ВД «Інжек». 2006. 240 с.
5. Горячева К. С. Фінансово-економічна безпека підприємства. Сутність та місце в системі економічної безпеки. *Економіст*. 2007. № 8. С. 65–67.
6. Єрмошенко М. М. Фінансово-економічна безпека держави: національні інтереси, реальні загрози,

стратегія забезпечення : монографія. URL : <http://www.disslib.org/upravlinnjaekonomichnoju-bezpekoju-pidpryyemnytstva>

7. Іляш Н. І. Методологічні аспекти дослідження економічної безпеки реального сектора економіки України. *Держава та регіони*. 2013. № 4 (73). С. 22-26.

8. Камлик М. І. Економічна безпека підприємницької діяльності. Економіко-правовий аспект : навч. посіб. К.: Атіка, 2005. 432 с.

9. Пономаренко О. Е. Теоретичні аспекти фінансово-економічної безпеки підприємств. *Економіка розвитку*. 2010. № 1 (53). С. 77–80.

10. Собкевич О. В. Проблеми реального сектору економіки України у контексті економічної безпеки держави. *Глобальні та національні проблеми економіки*. 2017. Вип. 15. С. 136-141.

11. Юрків Н. Я. Економічна безпека реального сектора економіки України: стратегічні пріоритети і теоретико-методологічні засади забезпечення : Монографія. Львів : ПАІС, 2012. 400 с.

12. Vasylytsiv T. H., Grynkevych S. S. [Formation of the environment of economic security of entrepreneurship in Ukraine](#). *Економічний часопис-XXI*. 2015. Вип. 3-4, С. 24-27.

13. Vasylytsiv T. H., Voloshyn V. I., Boikevych O. R., Karkavchuk V. V. [Finansovo-ekonomichna bezpeka pidpryyemstv Ukrainy: stratehiia ta mekhanizmy zabezpechennia](#), 2012. Львів : ЛКА. 388 с.

References

1. Baranovsky, O. I. (2000). Financial security in Ukraine (evaluation methodology and support mechanisms). Kyiv. Institute of Economic Forecasting. 40 p.

2. Blank, I. A. (2004). Enterprise financial security management. Kyiv. Elga, Nika-Centre, 784 p.

3. Vasylytsiv, T. G., Lupak, R. L., Yurkiv, N. Ya. (2012). Institutional support for the expansion of financial capabilities of industrial enterprises and agro-industrial complex at the regional level. *Finance of Ukraine*. no. 3. pp. 90-101.

4. Geyets, V. M., Kyzym, M. O., Klebanova, T. S., Cherniak, O. I. (2006). Modeling of economic security: state, region, enterprise. Kharkiv. : PH «Inzhnek». 240 p.

5. Goriacheva, K. S. (2007). Financial security of the enterprise. The essence and place in economic security system. *Economist*. no. 8. pp. 65–67.

6. Yermoshenko, M. M. (2008). Financial security of the state: national interests, real threats, security strategy. URL : <http://www.disslib.org/upravlinnjaekonomichnoju-bezpekoju-pidpryyemnytstva>

7. Iliash, N. I. (2013). Methodological aspects of the study of economic security of the real sector of the economy of Ukraine. *State and regions*. no. 4 (73). pp. 22-26.

8. Kamlyk, M. I. (2005). Economic security of business. Economic and legal aspect. Kyiv.: Atika, 432 p.

9. Ponomarenko, O. E. (2010). Theoretical aspects of financial security of enterprises. *Economy development*. no. 1 (53). pp. 77–80.

10. Sobkevych, O. V. (2017). Problems of the real sector of the economy of Ukraine in the context of economic security of the state. *Global and national economic problems*. Vol. 15. pp. 136-141.

11. Yurkiv, N. Ya. (2012). Economic security of the real sector of Ukraine's economy: strategic priorities and theoretical and methodological principles of ensuring. Lviv : PAIS, 400 p.

12. Vasylytsiv, T. H., Grynkevych, S. S. (2015). [Formation of the environment of economic security of entrepreneurship in Ukraine](#). *Ekonomichnyy chasopys-XXI*. Is. 3-4, pp. 24-27.

13. Vasylytsiv, T. H., Voloshyn, V. I., Boikevych, O. R., Karkavchuk, V. V. (2012). [Finansovo-ekonomichna bezpeka pidpryyemstv Ukrainy: stratehiia ta mekhanizmy zabezpechennia](#). Lviv. LKA. 388 p.